दर्भाभ्यां, 'विधमामि' विनाशयामि। प्रजानियमनहेतुत्वं विशोयन्त्रेस्य इत्यस्मिन्नपि मन्त्रे समाम्नातम्। हे 'देवाः', 'अहं', 'स्वानां' आत्मीयानां जनानां मध्ये, 'उत्तमोसानि' उत्कृष्टो भूयासं। 'विशोयन्त्रे' प्रजाया नियामिके, 'अरातिं' शत्रुं, 'नुदमाने' विनाशयन्त्यः, तथा 'विश्वं पाप्मानं' समस्तमपि पापं, 'अमतिं' रोगं, 'दुर्मरायुं' दुर्मरणहेतुञ्च, 'नुदमाने', 'सुकृतस्य लोके सीदन्ती', अस्मिं स्थाने तिष्ठन्त्यौ, 'देवी' द्योतनवत्यौ, तादृश्यौ 'हे 'विधृती', 'धृतीस्थः' सर्व्वस्य जगतो धारयित्र्यौ स्थः, 'स्वधृती' स्वायत्तधारणशक्तियुक्ते स्थः, तादृश्यौ युवां 'मयि', 'प्राणान्', 'धारयतं' स्थापयतम्॥

(१२) अथ साद्यमानस्य प्रस्तरस्यानुमन्त्रणे मन्त्रमाह। "अयं प्रस्तर उभयस्य धर्त्ता। धर्त्ता प्रयाजानामुतानूयाजानाम्। स दाधार समिधो विश्वरूपाः। तस्मिन् स्रुचो अध्यासादयामि" इति। 'अयं' साद्यमानः प्रस्तराख्यो दर्भमुष्टिः, 'उभयस्य' जुह्रुपभृल्लक्षणस्य, 'धर्त्ता' धारयिता, 'उत' अपि च, प्रयाजार्थानामनूयाजार्थानां आज्यानां धारयिता अतएव प्रस्तरः। आज्यधारणद्वारा विश्वरूपयुक्ताः 'समिधः' समिदाद्याः प्रयाजदेवताः, 'दाधार' धारयति, 'तस्मिन्' एवंविधे प्रस्तरे, 'स्रुचः' जुह्वादिकाः, 'अध्यासादयामि' उपरिस्थापयामि॥

(१३) अथ प्रस्तरे साद्यमानाया जुह्वाः अनुमन्त्रणे मन्त्रमाह। "आरोह पथो जुह्व देवयानान् ॥८॥ यत्रर्षयः प्रथमजाः ये पुराणाः। हिरण्यपक्षाजिरा सम्भृताङ्गा। वहामि